

ข่าว สภาพัฒนา

Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC)

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) 962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

www.nesdc.go.th Tel. 0 2628 2847 Fax. 0 2628 2846 e-mail: pr@nesdc.go.th

f สภาพัฒนา สภาพัฒนา update สภาพัฒนา

เรื่อง ภาวะสังคมไทยไตรมาสหนึ่ง ปี 2564

การนำเสนอภาวะสังคมไทยไตรมาสหนึ่ง ปี 2564 พบความเคลื่อนไหวสำคัญได้แก่ มิติคุณภาพของงาน การจ้างงานปรับตัวดีขึ้น อัตราการว่างงานสูงขึ้น แรงงานมีชั่วโมงการทำงานลดลง หนี้สินครัวเรือนเพิ่ม และหนี้เพื่อการอุปโภคบริโภคที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ยังอยู่ในระดับสูง ในด้านสุขภาพ พบว่าการเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังลดลง มิติความมั่นคงทางสังคม คดีอาญา การเกิดอุบัติเหตุทางบก และการร้องเรียนด้านการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้น มิติด้านความเป็นอยู่และพฤติกรรมของคน การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังลดลง นอกจากนี้ ยังมีการนำเสนอสถานการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจ ได้แก่ สังคมไร้เงินสด (Cashless Society) ในบริบทประเทศไทย กัญชา : โอกาสใหม่ที่ต้องควบคุมอย่างเหมาะสม และการคืนเด็กดีสู่สังคม : การสร้างโอกาสและการยอมรับ รวมทั้งการเสนอบทความเรื่อง “การพัฒนาวัคซีน COVID-19 ของประเทศไทย”

การจ้างงานปรับตัวดีขึ้น อัตราการว่างงานสูงขึ้น และชั่วโมงการทำงานยังลดลงต่อเนื่อง

สถานการณ์แรงงานไตรมาสหนึ่ง ปี 2564 กำลังแรงงานมีจำนวนทั้งสิ้น 38.8 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.5 จากการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้อยู่นอกกำลังแรงงานอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ **ผู้มีงานทำ** มีจำนวนทั้งสิ้น 37.6 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 จากการขยายตัวของการทำงานในภาคเกษตรกรรม ที่ดูดซับแรงงานบางส่วนที่ถูกเลิกจ้างจากภาคเศรษฐกิจอื่นมาตั้งแต่ปี 2563 ประกอบกับราคาสินค้าเกษตรมีการปรับตัวสูงขึ้นมาก จึงทำให้แรงงานย้ายเข้ามาทำงานในภาคเศรษฐกิจนี้เพิ่มขึ้น โดยผู้มีงานทำภาคเกษตรกรรม มีจำนวนทั้งสิ้น 11.07 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่นอกภาคเกษตรกรรม การจ้างงานปรับตัวลดลงเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.6 โดย **สาขาการผลิตอุตสาหกรรม** มีการจ้างงานลดลงร้อยละ 2.2 อย่างไรก็ตาม มีบางอุตสาหกรรมที่ยังสามารถขยายตัวได้ อาทิ ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก อุปกรณ์ที่ใช้ในทางการแพทย์ และการผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคอื่น ๆ สำหรับ **ภาคบริการ** การจ้างงานลดลงร้อยละ 0.7 โดย **สาขาการขนส่ง/ขายปลีก** ลดลงร้อยละ 1.0 และ **สาขาการขนส่ง/เก็บสินค้า** ลดลงร้อยละ 0.4 และ **สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร** ลดลงร้อยละ 0.2 ตามปริมาณนักท่องเที่ยวที่ลดลงจากผลกระทบการแพร่ระบาดของ COVID-19 ระลอกใหม่ และมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานในสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า

ชั่วโมงการทำงาน รวมอยู่ที่ 40.1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงร้อยละ 1.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 การทำงานต่ำระดับเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 129.1 เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ทั้งนี้ จากภาพรวมที่ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นแต่ชั่วโมงการทำงานลดลง สะท้อนการทำงานและการทำที่ไม่เต็มเวลา ซึ่งจะทำให้แรงงานมีรายได้ลดลง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระซึ่งเป็นกลุ่มที่มีรายได้ไม่แน่นอน **การว่างงาน** เพิ่มขึ้นสูง โดยผู้ว่างงานมีจำนวน 0.76 ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.96 สูงขึ้นอีกครั้ง หลังจากชะลอตัวลงในช่วงครึ่งหลังของปี 2563 สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบจาก COVID-19 ที่ยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง สำหรับการว่างงานของแรงงานในระบบ พบว่า ผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานของผู้ประกันตนมาตรา 33 มีจำนวน 3.46 แสนคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.1 ของผู้ประกันตนมาตรา 33 สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน

ที่การระบาดยังไม่รุนแรง แต่ปรับตัวลดลงจากครึ่งปีหลัง โดยเป็นผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานรายใหม่ ประมาณ 0.8 แสนคน ในเดือนมีนาคม 2564 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูง และลูกจ้างของสถานประกอบการที่ขอใช้ มาตรา 75 ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงานฯ มีจำนวนทั้งสิ้น 82,346 คน ลดลงเป็นไตรมาสที่ 3 ติดต่อกัน

ประเด็นที่ต้องติดตามในปี 2564 ได้แก่

1. **ผลกระทบของ COVID-19 ระลอกใหม่ต่อเศรษฐกิจและการจ้างงาน** การแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ยืดเยื้อและมีความรุนแรงเป็นระยะ ๆ อาจทำให้เศรษฐกิจไม่สามารถขยายตัวได้ตามเป้าหมาย เนื่องจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ลดลง โดยแนวโน้มการเดินทางที่ลดลงจากข้อมูล Apple Mobility Index พบว่า จากการระบาดระลอกใหม่นี้ใกล้เคียงกับการระบาดในระลอกที่ 1 เมื่อปี 2563 ทั้งนี้ การระบาดของ COVID-19 ระลอกใหม่อาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มแรงงาน ดังนี้ (1) **แรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) อาจตกงานมากขึ้นหรือถูกลดชั่วโมงการทำงาน** โดยธุรกิจ MSMEs ได้รับผลกระทบตั้งแต่ปี 2563 ซึ่งทำให้ GDP ของ MSMEs ปรับตัวลดลงสูงถึงร้อยละ 9.1 หากไม่สามารถควบคุมการระบาดได้อย่างรวดเร็ว ธุรกิจฯ อาจไม่สามารถประกอบตัวต่อไปได้ รวมถึงการเลิกจ้างแรงงาน และโอกาสการกลับมาฟื้นตัวอาจใช้เวลานานมากขึ้น (2) **แรงงานในภาคการท่องเที่ยวอาจถูกเลิกจ้างมากขึ้น และต้องหาอาชีพใหม่** โดยศูนย์วิจัยด้านการตลาดท่องเที่ยวของ ททท. คาดว่าการท่องเที่ยวจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติในปี 2569 ซึ่งผลกระทบของ COVID-19 จะทำให้ การกลับเข้าสู่ภาวะปกติต้องเลื่อนออกไป และส่งผลกระทบต่อแรงงานในภาคการท่องเที่ยวที่มีอยู่กว่า 7 ล้านคน โดยหากแรงงานถูกเลิกจ้างจะไม่สามารถกลับเข้ามาทำงานในสาขาเดิมได้ในระยะเวลาอันใกล้ และอาจต้อง เปลี่ยนอาชีพ และ (3) **ตำแหน่งงานอาจไม่เพียงพอจะรองรับนักศึกษาจบใหม่** โดยเศรษฐกิจที่มีแนวโน้ม เติบโตต่ำกว่าเป้าหมาย จะทำให้ผู้ประกอบการเลื่อนการขยายตำแหน่งงานใหม่ออกไป กระทั่งกับการหางาน ของนักศึกษาจบใหม่ในปี 2564 ประมาณ 4.9 แสนคน ขณะที่โครงการจ้างงานกลุ่มผู้จบการศึกษาใหม่และ แรงงานคืนถิ่นภายใต้ พ.ร.ก. เงินกู้ฯ ในปี 2563 ซึ่งมีระยะเวลาการจ้างงานประมาณ 12 เดือนกำลังจะสิ้นสุดลง อาจส่งผลกระทบต่อแรงงานภายใต้โครงการประมาณ 1.4 แสนตำแหน่ง

2. **ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของแรงงาน** เศรษฐกิจที่ฟื้นตัวช้า ชั่วโมงการทำงานที่ลดลง 6 ไตรมาส ติดต่อกัน และการว่างงานเพิ่มขึ้น สะท้อนว่าแรงงานมีรายได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ผู้ว่างงานจากผลกระทบ ของ COVID-19 มีแนวโน้มเป็นผู้ว่างงานระยะยาวมากขึ้น การว่างงานเป็นเวลานานจะส่งผลกระทบต่อรายได้ และทำให้ทักษะแรงงานลดลง นอกจากนี้ แรงงานในระบบที่ถูกเลิกจ้างจำนวนมากได้กลายเป็นแรงงานนอกระบบ ตั้งแต่การระบาดรุนแรงในปี 2563 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับการคุ้มครอง และขาดหลักประกันทางสังคม

3. **การเตรียมพร้อมรับมือกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศที่จะมีผลต่อการประกอบอาชีพ ของเกษตรกรไทย** ภาคเกษตรที่มีแรงงานอยู่มากกว่า 1 ใน 3 ของกำลังแรงงานในประเทศ โดยเฉพาะในช่วง ที่มีการแพร่ระบาดฯ ภาคเกษตรเป็นสาขาที่ดูดซับแรงงานส่วนเกินจากนอกภาคเกษตร โดยมีการคาดการณ์ สภาพภูมิอากาศในปี 2564 ว่าปริมาณน้ำฝนจะมากกว่าค่าปกติส่งผลดีต่อภาคเกษตรของไทย แต่บางพื้นที่อาจ มีโอกาสสูงในการเกิดสถานการณ์น้ำท่วมได้ หากภาครัฐได้มีการส่งสัญญาณเตือนเกษตรกรล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำ จะสามารถลดความเสี่ยงของเกษตรกรจากความเสียหายจากภัยทางธรรมชาติได้อย่างทันที่

หนี้ครัวเรือนขยายตัว ขณะที่คุณภาพสินเชื่อปรับตัวดีขึ้น แต่ยังเฝ้าระวังเนื่องจากสัดส่วนสินเชื่อค้างชำระไม่เกิน 3 เดือน ยังอยู่ในระดับสูง

ไตรมาสที่ 3 ปี 2563 หนี้สินครัวเรือนมีมูลค่า 14.02 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.9 จากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 89.3 ต่อ GDP เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่หดตัว แม้หนี้ครัวเรือนจะขยายตัวในอัตราที่ช้าลง สะท้อนให้เห็นว่าครัวเรือนยังระมัดระวังในการก่อหนี้ ด้านความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนปรับตัวดีขึ้นแต่ยังต้องเฝ้าระวัง เนื่องจากสัดส่วนสินเชื่อค้างชำระไม่เกิน 3 เดือน (สินเชื่อกล่าวถึงพิเศษ) ยังอยู่ในระดับสูง โดยในไตรมาสที่ 3 ปี 2563 สัดส่วน NPLs ของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อสินเชื่อรวมอยู่ที่ร้อยละ 2.84 ลดจากร้อยละ 2.91 ในไตรมาสก่อน เป็นผลจากการดำเนินมาตรการปรับโครงสร้างหนี้ในช่วงที่ผ่านมาของสถาบันการเงิน อย่างไรก็ตาม สินเชื่อกล่าวถึงพิเศษยังอยู่ในระดับสูง หรือมีสัดส่วนต่อสินเชื่อรวมร้อยละ 6.8 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน สะท้อนถึงความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนบางกลุ่มด้อยลง และมีโอกาสที่จะกลายเป็นหนี้เสียมากขึ้น

แนวโน้มการก่อหนี้ของครัวเรือนในปี 2564 คาดว่าสัดส่วนหนี้สินครัวเรือนต่อ GDP จะยังคงอยู่ในระดับสูง จากภาวะเศรษฐกิจที่ยังไม่ฟื้นตัวกลับไปในระดับก่อน COVID-19 ประกอบกับตลาดแรงงานอาจได้รับผลกระทบที่รุนแรงขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อรายได้ของแรงงานและทำให้ครัวเรือนประสบปัญหาการขาดสภาพคล่องมากขึ้น โดยเฉพาะครัวเรือนรายได้น้อย ทำให้ปี 2564 ครัวเรือนจะระมัดระวังการใช้จ่าย โดยเฉพาะการชะลอการซื้อสินค้าในกลุ่มสินค้าคงทน ทำให้ความต้องการสินเชื่อที่อยู่อาศัยและรถยนต์ชะลอตัวลง ขณะที่ความต้องการสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลอาจปรับตัวเพิ่มขึ้น จากปัญหาการขาดสภาพคล่องรวมทั้งมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสำหรับประชาชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ อาทิ ธนาคารออมสิน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีมาตรการปรับโครงสร้างหนี้ที่เหมาะสม ควบคุมดูแลการให้สินเชื่อให้สอดคล้องกับระดับรายได้ รวมทั้งเฝ้าระวังการก่อหนี้ในระบบโดยเฉพาะกับครัวเรือนผู้มีรายได้น้อย ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการจ้างงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครัวเรือนมีรายได้ และสามารถรักษาระดับการบริโภคไว้ในระดับเดิม

การเจ็บป่วยโดยรวมลดลง แต่ยังคงต้องเฝ้าระวังโรคมือ เท้า ปาก ในกลุ่มเด็กเล็ก

ไตรมาสหนึ่ง ปี 2564 การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังลดลงร้อยละ 65.4 เป็นการลดลงในเกือบทุกโรค โดยผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ลดลงร้อยละ 94.3 ผู้ป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกลดลงร้อยละ 74.0 และผู้ป่วยโรคปอดอักเสบลดลงร้อยละ 41.4 แต่ยังคงเฝ้าระวังโรคมือ เท้า ปาก ในกลุ่มเด็กเล็ก เนื่องจากมีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว รวมทั้งการแพร่ระบาดของ COVID-19 และพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ไม่เหมาะสมซึ่งจะส่งผลต่อสุขภาพในระยะยาว อาทิ การบริโภคผักและผลไม้ไม่เพียงพอ การบริโภคอาหารหวาน มัน เค็ม โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งมีพฤติกรรมเสี่ยงกว่ากลุ่มอื่น

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังลดลง

ไตรมาสหนึ่ง ปี 2564 การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังลดลงร้อยละ 2.8 โดยการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลงร้อยละ 4.2 และการบริโภคบุหรี่ยังลดลงร้อยละ 0.4 ทั้งนี้ ยังต้องเฝ้าระวังการซื้อขายผ่านช่องทางออนไลน์ โดยเฉพาะบุหรี่ไฟฟ้าที่ยังมีการลักลอบจำหน่ายโดยผิดกฎหมายเป็นจำนวนมาก และมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งยังต้องให้ความสำคัญกับการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความตระหนักถึงโทษของบุหรี่และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนนักสูบรุ่นใหม่ที่นิยมสูบบุหรี่ไฟฟ้า เพื่อลดความเสี่ยงและความรุนแรงจากการติดเชื้อ COVID-19

คดีอาญารวมเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะคดียาเสพติด รวมถึงการเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรมผ่านเทคโนโลยีที่มีรูปแบบเปลี่ยนไปจากเดิม

ไตรมาสหนึ่ง ปี 2564 คดีอาญารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 จากไตรมาสเดียวกันของปี 2563 โดยคดียาเสพติดเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 คดีชีวิตร่างกายและเพศเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 แต่คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินลดลงร้อยละ 1.8 ขณะที่พบคดีเสพยาเสพติดเพิ่มขึ้นมากร้อยละ 47.8 จากไตรมาสก่อน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46.4 ของคดียาเสพติดทั้งหมด ซึ่งให้เห็นว่าการระบาดของยาเสพติดมีความรุนแรงขึ้น ผู้เสพมีความเสี่ยงต่อการเกิดประสาทรุนแรง ทำให้อารมณ์แปรปรวน ก้าวร้าว และอาจก่อเหตุรุนแรง จึงต้องมีการกวดขันป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่องและเด็ดขาด กวาดล้างแหล่งผลิต แหล่งซื้อขายยาเสพติด เพื่อมิให้กลุ่มผู้เสพเข้าถึงยาเสพติดได้ง่าย รวมทั้งการเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรมผ่านทางเทคโนโลยีที่มีผู้เสียหายและสูญเงินเป็นจำนวนมากจากการหลงเชื่ออาทิ การทำธุรกรรมผ่านทางโทรศัพท์มือถือ การซื้อสินค้าออนไลน์ การกู้ยืมเงินทางออนไลน์ การกดรับลิงก์ แลกเปลี่ยนหรือข้อความซึ่งอาจถูกขโมยข้อมูลส่วนตัวไปก่ออาชญากรรมได้

การเกิดอุบัติเหตุทางบกเพิ่มขึ้น แต่จำนวนผู้เสียชีวิตลดลง ช่วงเทศกาลสงกรานต์ 2564 มีการเกิดอุบัติเหตุและผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้น สาเหตุหลักยังคงเกิดจากตัวบุคคลที่มีพฤติกรรมในการขับขี่ เมาแล้วขับ

ไตรมาสหนึ่ง ปี 2564 มีการรับแจ้งการเกิดอุบัติเหตุทางบกเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.9 จากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน มีผู้บาดเจ็บเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.8 แต่จำนวนผู้เสียชีวิตลดลงร้อยละ 2.3 สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุยังคงมาจากการขับรถตัดหน้ากระชั้นชิด และขับรถเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดร้อยละ 37.8 และร้อยละ 37.5 ช่วงสงกรานต์ปี 2564 มีการเกิดอุบัติเหตุเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 87.7 จากช่วงเดียวกันของปี 2563 ที่รัฐบาลมีมาตรการควบคุมการระบาด รวมทั้งมีผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 65.9 หรือเฉลี่ยวันละ 39.6 คน หรือชั่วโมงละ 1.65 คน มีผู้บาดเจ็บเพิ่มขึ้นร้อยละ 80.2 ทั้งนี้ การลดการเกิดอุบัติเหตุโดยการสร้างผู้ใช้รถใช้ถนนให้มีความตระหนักและจิตสำนึกความปลอดภัยทางถนนและการมีวินัยปฏิบัติตามกฎจราจรต้องใช้เวลาเป็นอย่างมาก จึงต้องเร่งแก้ปัญหาด้วยการพัฒนาทั้งระบบสร้างความปลอดภัยทางบกรองรับการบรรเทาการเกิดอุบัติเหตุที่เกิดจากพฤติกรรมผู้ใช้รถใช้ถนน อาทิ (1) การสร้างถนนปลอดภัย (Road Safety for Safer Roads) (2) การสร้างยานพาหนะปลอดภัย และ (3) การบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินและระบบส่งต่อผู้บาดเจ็บระหว่างสถานพยาบาล (Referral Trauma Care) มาตรการช่วยเหลือหลังอุบัติเหตุเพื่อเพิ่มโอกาสการรักษาให้ทันต่อการเร่งด่วนอย่างมีประสิทธิภาพ

การร้องเรียนผ่าน สคบ. และ กสทช. เพิ่มขึ้น

ไตรมาสหนึ่ง ปี 2564 สคบ. ได้รับการร้องเรียนสินค้าและบริการเพิ่มจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อน ร้อยละ 48.9 โดยด้านที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุด คือ ด้านโฆษณา เช่นเดียวกับหลายไตรมาสที่ผ่านมา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเด็นการโฆษณาเกินจริง และบางส่วนมีลักษณะเป็นการกระทำผิดซ้ำ ส่วนหนึ่งอาจมีสาเหตุมาจากบทลงโทษของกฎหมายเกี่ยวข้องที่ยังไม่มากพอ จึงต้องมีการปรับบทลงโทษให้หนักขึ้น หรือพิจารณานำกฎหมายอาญามาปรับใช้ เนื่องจากเป็นบทลงโทษที่ค่อนข้างหนักและไม่สามารถยอมความได้ เพื่อให้เกิดความเกรงกลัวและลดการกระทำผิดซ้ำ ขณะที่การร้องเรียนผ่าน กสทช. เพิ่มขึ้นร้อยละ 150.5 จากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อน และส่วนใหญ่เป็นเรื่องมาตรฐานและคุณภาพการให้บริการเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ในช่วงที่ผ่านมามีการระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งจะต้องกรอกข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อขออนุมัติเงินกู้และจะต้องยินยอมให้สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ในโทรศัพท์ ถือเป็นช่องทางหนึ่งที่สามารถทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลมีการรั่วไหล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงต้องมีมาตรการกำกับดูแลที่เข้มงวด รัดกุม และมีการดำเนินงานเชิงรุกในการตรวจสอบการโจรกรรมข้อมูลรูปแบบใหม่ ๆ ที่อาจเกิดขึ้นเพื่อป้องกัน/ลดความเสียหายให้ได้มากที่สุด

รวมถึงประชาชนสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะการกู้ยืมที่ถูกกฎหมาย ขณะที่ประชาชนสามารถปกป้องตนเองในเบื้องต้นโดยระมัดระวังการให้ข้อมูลส่วนบุคคล สังเกตการปล่อยกู้ที่อัตราดอกเบี้ยสูงผิดปกติ หรืออนุมัติเงินกู้ที่ง่ายเกินไปโดยไม่มีการตรวจสอบประวัติทางการเงิน

สังคมไร้เงินสด (Cashless Society) ในบริบทของประเทศไทย

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีการชำระเงินส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ มีการทำธุรกรรมทางการเงินในรูปแบบไร้เงินสดมากขึ้น และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากพฤติกรรมและนวัตกรรมทางการเงินในระยะหลังที่ผ่านระบบดิจิทัล ทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภค ผู้ประกอบการ และภาครัฐ จากความสะดวกในการใช้จ่าย การลดต้นทุนการทำธุรกรรมและต้นทุนการผลิตธนบัตร/เหรียญกษาปณ์ และลดปัญหาอาชญากรรมจากการถือเงินสด อีกทั้งในช่วงการแพร่ระบาดของ COVID-19 ยังเป็นการช่วยลดการสัมผัสและป้องกันการแพร่ระบาดได้อีกทางหนึ่งด้วย อย่างไรก็ตาม ก็มีข้อพึงระวัง อาทิ อาจสูญเสียความเป็นส่วนตัวของข้อมูล และอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมใช้จ่ายที่ไม่ระมัดระวังจากความสะดวกรวดเร็วของการทำธุรกรรม สำหรับประเทศไทยเริ่มผลักดันสังคมไร้เงินสดอย่างชัดเจนตั้งแต่ปี 2558 ภายใต้แผนใต้อุตสาหกรรมโครงสร้างพื้นฐานระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ (National e-Payment) โดยปัจจุบันมูลค่าธุรกรรม e-Payment ของไทยยังไม่สูงมากนัก การเป็นสังคมไร้เงินสดต้องมีปัจจัยสนับสนุน 4 ด้าน (David Horton, 2020) คือ (1) *ด้านวัฒนธรรมและการยอมรับของประชาชน* ซึ่งพฤติกรรมผู้บริโภคไทยมีการยอมรับนวัตกรรมไร้เงินสดมากขึ้น รวมถึงมาตรการภาครัฐที่ให้ความช่วยเหลือผ่าน Application ยังช่วยเร่งในการสร้างการยอมรับ (2) *ด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน* ที่ต้องอาศัยโครงข่ายอินเทอร์เน็ตที่ครอบคลุมและเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่ม รวมถึงการมีนวัตกรรมทางการเงินที่หลากหลายซึ่งเป็นด้านที่ไทยมีศักยภาพ (3) *ด้านการสนับสนุนของภาครัฐและการสร้างความเชื่อมั่น* ประเทศไทยมีแผนยุทธศาสตร์ฯ National e-Payment เพื่อพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานการชำระเงิน ขณะที่สถาบันการเงินมีการพัฒนาระบบในการรองรับความเสี่ยงและภัยคุกคามทางไซเบอร์ เพื่อเพิ่มความไว้วางใจแก่ผู้ใช้ อีกทั้งยังมี พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในการรักษาความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และ (4) *ด้านการใช้งานและความแพร่หลายในการใช้* ซึ่งพบว่าขั้นตอนการสมัครที่ง่าย อาทิ บริการพร้อมเพย์ ทำให้เกิดการใช้งานอย่างแพร่หลาย

อย่างไรก็ตาม ยังมีช่องว่างหรือข้อจำกัดในทางปฏิบัติ อาทิ ทักษะด้านดิจิทัลของคนไทยอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะกลุ่มประชากรผู้มีรายได้น้อยและผู้สูงอายุ สะท้อนจากจำนวนคนไม่น้อยที่ต้องเดินทางมาลงทะเบียนรับสิทธิ์ช่วยเหลือของรัฐที่ธนาคารเองจากข้อจำกัดในการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีดังกล่าว ซึ่งการเปลี่ยนผ่านไปสู่อุปกรณ์ดิจิทัลอาจเป็นปัจจัยที่ซ้ำเติมปัญหาความเหลื่อมล้ำให้สูงขึ้น รวมถึงนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่อการถูกหลอกและการสูญเสียทางการเงิน ดังนั้น **แนวทางในการส่งเสริมและแก้ไขข้อจำกัดดังกล่าว ได้แก่** (1) **ภาครัฐควรสนับสนุนให้มีโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ครอบคลุมและมีคุณภาพมากขึ้น** โดยเฉพาะพื้นที่ห่างไกล รวมถึงอาจช่วยเหลือการเข้าถึงอุปกรณ์และสัญญาณอินเทอร์เน็ตของกลุ่มผู้มีรายได้น้อย (2) **การเสริมสร้างการมีทักษะความรู้ด้านการเงินและดิจิทัล** โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง เพื่อให้เท่าทันเทคโนโลยีและป้องกันความเสียหายจากภัยคุกคามทางดิจิทัล (3) **การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีระบบธุรกรรมทางการเงินในรูปแบบดิจิทัลอย่างทั่วถึง** โดยเฉพาะร้านค้ารายย่อย เพื่อนำไปสู่การใช้งานที่แพร่หลาย (4) **การมีกลไกติดตามดูแลรักษาฐานข้อมูลและความปลอดภัยทางไซเบอร์ที่รัดกุมทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี** และ (5) **การนำข้อมูลธุรกรรมทางการเงินอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ประโยชน์ต่อยอด** อาทิ นำข้อมูลมาใช้คัดกรองประชาชนในการให้ความช่วยเหลือ เพื่อลดการตกหล่น

กัญชา : โอกาสใหม่ที่ต้องควบคุมอย่างเหมาะสม

โอกาสในการเป็นพืชเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งคาดการณ์ว่าในปี 2564 ตลาดกัญชาเฉพาะกัญชาเพื่อการแพทย์ของไทยจะมีมูลค่าราว 3,600-7,200 ล้านบาท และการปลดล็อกกัญชาทำให้บางชิ้นส่วนของกัญชาสามารถใช้ในการผลิตสินค้าเชิงพาณิชย์ ซึ่งจะสร้างมูลค่าให้กับสินค้าได้เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญกล่าวคือ การใช้กัญชาในทางการแพทย์และการพาณิชย์ยังขาดการกำหนดสัดส่วนระหว่างกันอย่างชัดเจน รวมถึงการควบคุมปริมาณสารสกัดที่เป็นส่วนผสมในผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอาหาร แนวทางการป้องกันไม่ให้เยาวชนเข้าถึง และการสร้างการรับรู้และความเข้าใจในการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาที่ถูกต้อง ซึ่งทำให้การปลดล็อกกัญชาในปัจจุบันยังคงมีความจำเป็นต้องมีแนวทางรองรับการดำเนินการด้านต่าง ๆ อีกหลายด้าน อาทิ การควบคุม/กำหนดรูปแบบการผลิตและราคา เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการผลิตสินค้าทางการแพทย์ ทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยและประชาชนได้รับประโยชน์จากการปลดล็อกนี้ให้มากที่สุด การกำหนดระดับสาร THC และ CBD ที่เหมาะสมในการเป็นส่วนประกอบของสินค้าแต่ละประเภท และกำหนดฉลากให้ชัดเจน กำหนดอายุของผู้ซื้อและผู้ใช้ และการสร้างความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้กัญชาทางการแพทย์แก่ประชาชน ทั้งนี้ แม้ว่าประโยชน์ของกัญชาจะมีมาก และอาจสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในอนาคต แต่การทำให้ประเทศและประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด จะต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทั้งห่วงโซ่อุปทานอย่างเหมาะสมตั้งแต่การอนุญาตปลูก แปรรูป ขนส่ง จำหน่าย และการใช้อย่างรอบคอบ โดยต้องมีการควบคุมอย่างเหมาะสม รวมทั้งควรมีการชี้แจงหรือทำความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ประชาชนได้ทราบก่อนตัดสินใจบริโภค อาทิ ข้อดีและข้อเสียของกัญชา ปริมาณการบริโภคที่เหมาะสม พร้อมทั้งกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมหากมีการใช้สารสกัดมาใช้ในสินค้าอุปโภคบริโภคเกินที่กำหนดในผลิตภัณฑ์

การคืนเด็กที่สูญเสีย : แนวทางการสร้างโอกาสและการยอมรับ

สถานการณ์เด็กและเยาวชนกระทำผิดเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อทั้งระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากเด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรที่มีค่า จากข้อมูลของกรมพินิจและคุ้มครองเยาวชน กระทรวงยุติธรรม พบว่าในปี 2563 เด็กที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจมีจำนวนทั้งสิ้น 19,470 คดี ส่วนใหญ่เป็นเด็กอายุระหว่าง 15-18 ปี มีจำนวน 16,865 คดี โดยอายุของผู้กระทำผิดสูงสุดอยู่ในช่วงอายุ 17 ปี จำนวน 6,527 คดี เมื่อพิจารณาจำแนกตามฐานความผิด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ จำนวน 9,600 คดี คิดเป็นร้อยละ 49.3 ของคดีทั้งหมด รองลงมาเป็นฐานความผิดอื่น ๆ เช่น พ.ร.บ. จราจรทางบก และ พ.ร.บ. การพนัน จำนวน 4,140 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.3 ซึ่งยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญที่ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาต่อไป รวมถึงปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กซึ่งยังคงสูงอยู่ โดยจากสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมในช่วงปี 2560-2562 พบว่า อัตราการกระทำผิดซ้ำยังคงอยู่ในระดับที่สูง และยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะอัตราการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนหลังจากถูกปล่อยตัวไปในรอบ 1 ปี จากร้อยละ 23.4 เพิ่มเป็นร้อยละ 25.4 สาเหตุการกระทำผิด เกิดจากสภาพแวดล้อมของเด็ก ทั้งสถาบันครอบครัว สถานศึกษา และการได้รับโอกาสในการประกอบอาชีพ ซึ่งเมื่อพิจารณาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดพบว่า ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 65.4 ของคดีทั้งหมด ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพจำนวน 6,713 คดี (ร้อยละ 34.5 ของคดีทั้งหมด) สาเหตุของการกระทำผิดซ้ำ พบว่า เมื่อเด็กและเยาวชนกลับสู่สังคมเดิมแล้วต้องเผชิญกับสภาพการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจ เช่น ไม่ยอมรับ ไม่ไว้วางใจ ต่ำหนิ เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มกลับไปกระทำความผิดซ้ำได้อีก **แนวทางที่สำคัญในการคืนเด็กที่สูญเสียและลดอัตราการกระทำผิดซ้ำคือ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี** ผ่านการสร้างความเข้าใจ การสร้างทัศนคติที่ดีของสังคมโดยเฉพาะในสังคมใกล้ตัวเด็ก ทั้งจากครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา และสถาน

ประกอบการ *การสนับสนุนให้เข้าสู่ระบบการศึกษา* หรือให้การศึกษาคู่ขนานกับการฝึกอาชีพ *การส่งเสริม การมีงานทำที่มั่นคงให้แก่เด็กและเยาวชน* ผ่านการสนับสนุนจากภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม การจ้างงาน การส่งเสริมการทำธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) ที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการจ้างงาน เด็กและเยาวชนที่เคยก้าวพลาด รวมทั้งการส่งเสริมรูปแบบการร่วมลงทุนทางสังคมใหม่ ๆ (Social Impact Partnership Model) ในการป้องกันและแก้ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน และ *การพัฒนาาระบบให้คำปรึกษา* ผ่านแอปพลิเคชันเพื่อสามารถให้คำปรึกษาได้อย่างทันที่

บทความเรื่อง “การพัฒนาวัคซีน COVID-19 ของประเทศไทย”

ท่ามกลางการแพร่ระบาดของ COVID-19 วัคซีนถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องกันและควบคุม การระบาดของโรค แต่การผลิตวัคซีนขึ้นใช้เองภายในประเทศสามารถผลิตได้เพียงบางชนิดเท่านั้น ส่วนใหญ่ ยังต้องพึ่งพิงการนำเข้าจากต่างประเทศมูลค่ากว่าร้อยละ 80 นอกจากนี้ การเกิดขึ้นของโรคอาจส่งผลต่อ การขาดแคลนในการจัดหาวัคซีนได้อย่างเพียงพอและทันที่ ซึ่งการแพร่ระบาดของ COVID-19 ได้ตอกย้ำถึง ความจำเป็นในการพัฒนา/ผลิตวัคซีนภายในประเทศ เพื่อสร้างหลักประกันว่าจะมีวัคซีนในปริมาณที่เพียงพอ ต่อการป้องกันโรคแก่ประชาชน ปัจจุบันวัคซีน COVID-19 มีการพัฒนา/ผลิตจากผู้พัฒนาทั่วโลก จากข้อมูล ณ วันที่ 22 มกราคม 2564 พบว่า มีการผลิตวัคซีนอยู่จำนวน 237 ชนิด โดยมีจำนวน 173 ชนิด ที่กำลังอยู่ในช่วงการทดลองกับสัตว์ และมีจำนวน 64 ชนิดที่กำลังอยู่ในการศึกษาในมนุษย์ ทั้งนี้ วัคซีน COVID-19 สามารถแบ่งได้เป็น 4 ชนิดตามกระบวนการผลิต ได้แก่ วัคซีนชนิดสารพันธุกรรม (mRNA) วัคซีน ชนิดใช้ไวรัสเป็นพาหะ (Recombinant Viral Vector Vaccine) วัคซีนที่ทำจากโปรตีนส่วนหนึ่งของเชื้อ (Protein Subunit Vaccine) และวัคซีนชนิดเชื้อตาย (Inactivated Vaccine)

สำหรับการพัฒนาวัคซีน COVID-19 ของไทย ห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของการผลิตวัคซีน ประกอบด้วย (1) การพัฒนาวัคซีนตัวเลือกระดับห้องปฏิบัติการ (2) การทดสอบวัคซีนในสัตว์ทดลอง (3) การทดสอบ ในมนุษย์ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาความปลอดภัยและปริมาณที่ใช้ (4) การทดสอบในมนุษย์ระยะที่ 2 เพื่อยืนยัน ความปลอดภัย/ประสิทธิภาพ (5) การทดสอบในมนุษย์ระยะที่ 3 เพื่อทดสอบประสิทธิภาพในการป้องกันการติดเชื้อ และติดตามอาการอันไม่พึงประสงค์ (6) การขึ้นทะเบียนและอนุมัติการใช้งาน และ (7) การตลาดวัคซีนและ ห้องปฏิบัติการอ้างอิง ที่ผ่านมา ประเทศไทยมีนโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติมาตั้งแต่ พ.ศ. 2548 โดยสถาบันวัคซีนแห่งชาติได้กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. 2563-2565 ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) การพัฒนาระบบและบริหารจัดการงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (2) การส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยพัฒนา และการผลิตวัคซีน (3) การส่งเสริม สนับสนุนอุตสาหกรรมวัคซีนภายในประเทศ (4) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐาน และ (5) การเสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กร โดยมีทิศทางการผลิตวัคซีน COVID-19 ในสองด้าน คือ (1) การวิจัยพัฒนา/ผลิตวัคซีนในประเทศ โดยบางส่วนได้ อาศัยความร่วมมือจากต่างประเทศ อาทิ *การวิจัยพัฒนาวัคซีนชนิด mRNA* โดยศูนย์วิจัยวัคซีน คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Chula VRC) ร่วมกับ University of Pennsylvania *การวิจัยพัฒนาวัคซีนชนิด DNA* โดยบริษัท ไบโอเนท-เอเชีย จำกัด ร่วมกับ The University of Sydney, The University of Adelaide และ Telethon Kids Institute in Perth *การวิจัยพัฒนาวัคซีนชนิด Inactivated* โดยองค์การเภสัชกรรมร่วมกับ คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบัน PATH และ The University of Texas at Austin *การวิจัย พัฒนาวัคซีนชนิด Protein Subunit* โดยบริษัท ไบยาไฟโตฟาร์ม จำกัด คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ตลอดจน *การวิจัยพัฒนาวัคซีนชนิด Virus-Like Particle (VLP)* โดยคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) และ (2) การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตจากต่างประเทศ ได้แก่ บริษัท สยามไบโอไซเอนซ์ จำกัด ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตวัคซีนชนิด Viral Vector จากบริษัท AstraZeneca ร่วมกับมหาวิทยาลัย Oxford

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังขาดโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยและองค์ความรู้ที่จำเป็นในการวิจัยพัฒนา และผลิตวัคซีน อาทิ องค์ความรู้ในการวิจัยวัคซีนตั้งแต่ต้นน้ำ ศูนย์ทดสอบวัคซีนในสัตว์ทดลองที่ได้มาตรฐาน วัสดุอุปกรณ์/บรรจภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยพัฒนาและผลิตวัคซีน ความต่อเนื่องในการวิจัย พัฒนา และการพัฒนาให้เกิดห้องปฏิบัติการอ้างอิง (Reference Laboratory) วิกฤตครั้งนี้จึงเป็นโอกาสและความท้าทาย ในการวิจัย/ผลิตวัคซีนของไทย ตลอดจนการสร้างศักยภาพและความพร้อมสำหรับโรคระบาดใหม่ ๆ ในอนาคต ได้แก่ **การถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศไม่เป็นไปตามที่กำหนดและข้อจำกัดในการนำมาพัฒนาต่อยอด** จึงควรส่งเสริมให้มีการศึกษาขั้นตอนของการถ่ายทอดเทคโนโลยีทุกประเด็น (Due Diligence Study) ตลอดจน การต่อยอดงานวิจัย/พัฒนาการผลิตวัคซีนในระดับอุตสาหกรรม ผ่านการมีส่วนร่วมทั้งจากภาครัฐและเอกชน ภายใต้แนวคิดความร่วมมือ (Consortium) **ต้นทุนการผลิต** การวิจัย/พัฒนาวัคซีนมีต้นทุนสูง ในขณะที่ งบประมาณของประเทศไทยมีจำกัด ทำให้การสนับสนุนอาจไม่ต่อเนื่องและเพียงพอ จึงจำเป็นต้องสร้างความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชน เพื่อแลกเปลี่ยนทางวิชาการ ลดความซ้ำซ้อนของการวิจัย/พัฒนา ให้เกิด ความเชี่ยวชาญเฉพาะของหน่วยงาน รวมทั้งสนับสนุนความร่วมมือในการพัฒนา/ผลิตวัคซีนในรูปแบบการร่วม ลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public Private Partnership : PPP) **ตลาดวัคซีนโดยเฉพาะกลุ่ม ประเทศอาเซียน** โดยการสร้างความร่วมมือเพื่อพึ่งตนเองด้านวัคซีนในภูมิภาคอาเซียนทั้งด้านวิชาการ และ บริหารจัดการ เพื่อให้ประชาคมอาเซียนเข้าถึงวัคซีนที่มีคุณภาพ ปลอดภัย ในราคาที่เหมาะสม

ดังนั้น การสร้างความมั่นคงด้านวัคซีนให้กับประเทศไทย จำเป็นจะต้องพัฒนาทั้งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญสูง และการผลิตในระดับอุตสาหกรรม โดยต้องมีความชัดเจนเชิงนโยบาย การบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้เกิดการระดมทรัพยากรและความร่วมมือของทุกภาคส่วน ตลอดจนเครือข่าย ระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

24 พฤษภาคม 2564

ตัวชี้วัดภาวะสังคม

องค์ประกอบหลัก	2562	2563	2562				2563				2564
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
1. การมีงานทำ^{1/}											
- กำลังแรงงาน (พันคน)	38,178	38,544	38,365	38,420	37,959	37,968	38,193	38,173	38,726	39,086	38,750
%YOY	-0.7	1.0	0.6	-0.2	-2.0	-1.1	-0.4	-0.6	2.0	2.9	1.5
- การมีงานทำ (พันคน)	37,613	37,680	37,703	37,782	37,482	37,483	37,424	37,081	37,927	38,289	37,581
%YOY	-0.7	0.2	0.9	-0.3	-2.1	-1.1	-0.7	-1.9	1.2	2.2	0.4
- ผู้ว่างงาน (พันคน)	373	651	351	377	394	372	395	745	738	727	758
- อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	0.98	1.69	0.92	0.98	1.04	0.98	1.03	1.95	1.90	1.86	1.96
- การทำงานต่ำกว่าระดับ (พันคน)	250	485	336	239	193	231	284	704	442	510	651
2. หนี้สินครัวเรือน^{2/}											
- มูลค่าหนี้สินครัวเรือน (ล้านล้านบาท)	13.49	14.02	12.97	13.09	13.25	13.49	13.50	13.59	13.78	14.02	N.A.
% YOY	5.1	3.9	6.3	5.8	5.6	5.1	4.1	3.9	4.0	3.9	N.A.
สัดส่วนต่อ GDP (ร้อยละ)	79.8	89.3	78.4	78.4	78.8	79.8	80.2	83.8	86.6	89.3	N.A.
- NPL (พันล้านบาท)	140.6	144.4	126.4	127.4	133.3	140.6	156.2	152.5	144.3	144.4	N.A.
% YOY	16.7	2.7	9.0	10.0	12.2	16.7	23.6	19.7	8.3	2.7	N.A.
% NPL ต่อสินเชื่อรวม	2.90	2.84	2.75	2.74	2.81	2.90	3.23	3.12	2.91	2.84	N.A.
3. สุขภาพและการเจ็บป่วย											
จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวัง (ราย) ^{3/}											
- หัด	6,614 (19.0)	1,212 (-81.7)	2,068	1,585	1,533	1,428	746	146	194	126	104
- ไข้กาฬหลังแอ่น	25 (25)	12 (-52)	6	6	6	7	5	3	2	2	2
- ไข้สมองอักเสบ	894 (20.0)	908 (1.6)	258	207	211	218	275	190	266	177	244
- อหิวาตกโรค	12 (140)	5 (-58.3)	6	4	1	1	0	1	2	2	0
- มือ เท้า และปาก	67,355 (-3.8)	33,310 (-50.5)	9,260	12,954	35,839	9,302	5,512	1,153	5,003	21,642	12,440
- บิด	2,556 (-24.8)	2,234 (-12.6)	649	736	647	524	679	573	586	396	422
- ปอดอักเสบ	256,555 (-9.5)	196,403 (-23.4)	73,429	51,189	63,635	68,302	77,549	29,430	35,389	54,035	45,417
- ฉีหนู	2,170 (-14.6)	1,641 (-24.4)	463	493	722	492	269	334	526	512	227
- ไข้เลือดออก	131,157 (50.9)	72,130 (-45.0)	16,150	31,978	54,989	28,040	9,183	18,159	36,187	8,601	2,392
- ไข้หวัดใหญ่	396,363 (116.2)	123,602 (-68.8)	133,975	61,464	108,786	92,138	99,365	4,957	8,293	10,987	5,687
- พิษสุนัขบ้า	3 (-80.0)	3 (-0.0)	0	2	0	1	0	2	1	0	0
อัตราการตายด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่สำคัญต่อประชากร 100,000 คน											
- ความดันโลหิตสูง	14.2 (8.4)	N.A.	ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายไตรมาส								
- หัวใจขาดเลือด	31.4 (-1.2)	N.A.									
- หลอดเลือดสมอง	53.0 (12.6)	N.A.									
- เบาหวาน	25.3 (15.9)	N.A.									
- มะเร็งและเนื้องอกทุกชนิด	128.2 (4.2)	N.A.									
4. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน^{4/}											
- ผู้เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุทางบก (ราย)	7,303	7,147	2,422	2,177	1,899	2,187	2,054	1,456	1,784	2,009	2,007
- คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ (คดี)	16,640	14,585	4,353	4,493	3,988	3,800	3,882	3,592	3,616	3,514	3,916
- คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (คดี)	46,549	43,038	11,684	10,757	12,341	11,767	11,104	10,380	10,764	11,064	10,899
- คดียาเสพติด (ราย)	367,237	311,455	86,291	94,196	97,520	91,230	91,899	81,522	70,901	67,494	96,599
5. การคุ้มครองผู้บริโภค^{5/}											
5.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน (ราย)											
- กรณีสัญญา	4,017	3,188	1,170	1,050	1,018	779	528	776	1,091	865	983
- กรณีฉลาก	2,105	2,138	459	706	545	395	547	429	537	625	585
- กรณีโฆษณา	7,191	6,810	726	3,452	1,705	1,328	949	2,525	1,758	1,578	1,811
- กรณีกฎหมาย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
- กรณีขายตรงและตลาดแบบตรง	2,252	3,828	377	651	721	503	534	1,189	975	1,130	731
5.2 การให้คำปรึกษาทางสายด่วน 1166 (ราย)											
	47,996	55,551	11,759	11,579	13,127	11,531	15,258	13,737	13,278	13,278	10,749

ที่มา: ^{1/} รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

^{2/} ธนาคารแห่งประเทศไทย

^{3/} สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

^{4/} ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

^{5/} สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี

NESDC News

Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC) 962 Krung Kasem Road, Pomprab, Bangkok 10100

www.nesdc.go.th Tel. 0 2628 2847 Fax. 0 2628 2846 e-mail: pr@nesdc.go.th

สภาพัฒนา update สภาพัฒนา

Thailand Social's Outlook of Q1/2021

The following are the key social situations and movements in the first quarter of 2021: (1) Dimension of Human Qualities: despite increased employment, the unemployment rate has risen and working hours have decreased. In addition, household debt climbed up, while non-performing loans (NPLs) remained high. (2) Health dimension: the number of illnesses under surveillance has decreased. (3) Human security dimension: there has been an increase in the number of criminal cases, traffic accidents, and consumer complaints. (4) Dimension of living conditions and human behavior: spending on alcohol and tobacco has decreased. There are also other interesting social situations including a cashless society in the context of Thailand, the cannabis: a new opportunity to be regulated duly, returning good kids to society: a guide to build opportunity and acceptance, and also the article "The Development of the COVID-19 Vaccine in Thailand".

Despite increased employment, the unemployment rate increased and working hours continued to decline.

The number of people in the labor force was 38.8 million in the first quarter of 2021, increased by 1.5 percent from the same period the previous year due to continued entry into the labor market of people not in the labor force. The total number of employed workers reached 37.6 million, a 0.4 percent increase due to an increase in employment in the agricultural sector, which absorbed some of the workers laid off in other sectors since 2020. Prices of agricultural products have risen considerably, attracting more workers to relocate in this sector. There were 11.07 million people employed in the agricultural sector, an increase of 2.8 percent from the same period last year. Employment in the non-agricultural sector fell by 0.6 percent, whereas employment in the manufacturing sector fell by 2.2 percent. However, some industries, such as automotive, rubber, plastic products, medical equipment, and the manufacture of other transportation equipment, were still able to expand. As for the service sector, employment in the service sector fell 0.7 percent, with the wholesale/retail sector falling 1.0 percent, the transportation/storage sector falling 0.4 percent, and the hotel and food service sectors falling 0.2 percent following a decline in tourist numbers as a result of the new COVID-19 outbreak and control measures affecting employment in the transportation and storage sectors.

Total working hours were 40.1 hours per week, a 1.8 percent decrease from the same period last year and continued to decline for the sixth quarter. Underemployment increased by 129.1 percent, an increase for the fourth consecutive quarter. Although overall employment has increased, working hours have decreased, indicating that it was part-time employment. This will eventually reduce labor income, especially among the self-employed, who have an unstable income. **The rate of unemployment** has increased drastically. The number of unemployed was 0.76 million, accounting for 1.96 percent of the unemployment rate, and it was expected to rise again after a slowdown in the second half of 2020, reflecting the ongoing impact of COVID-19. In terms of the unemployment situation for formal workers, there were 3.46 hundred thousand workers under Section 33 that received unemployment benefits, accounting for 3.1 percent of the insured workers, which was higher than the same period last year when the outbreak was not severe. However, the number of workers receiving unemployment benefits began to decline in the second half of 2020. As of March 2021, the number of new unemployment beneficiaries was approximately 0.8 hundred thousand, which is considered high. In addition, 82,346 employees of companies requested to use Section 75 of the Labor Protection Act, a drop for the third quarter in a row.

Issues to be monitored in 2021 include:

1. **The impact of new COVID-19 outbreak on the economy and employment**

The prolonged and violent COVID-19 outbreak may prevent the economy from reaching its goal due to the slowing of economic activity. According to the Apple Mobility Index, the trend of travel declines shows that this new wave of outbreaks coincided with the outbreak of the 1st wave in 2020. The new COVID-19 outbreak may have the following effects on the labor force: (1) **Workers in micro, small and medium enterprises (MSMEs) may lose more jobs or reduce their working hours**, as MSMEs have been affected since last year, with the GDP of MSMEs falling by 9.1 percent. If the outbreak is not quickly contained, the business may be unable to continue operations, resulting in the termination of employees, and recovery may take longer. (2) **Workers in the tourism industry will be laid off more frequently and will need to find a new job**. The Tourism Marketing Research Center of TAT predicted that tourism will return to normal in 2026. The effects of COVID-19 will cause the reinstatement to be delayed, affecting more than 7 million tourism workers. If the workers are laid off, they will be unable to return to work in the same field in the near future and may have to change their careers. (3) **There may not be enough job openings to accommodate recent graduates**. With an economy that is growing at a slower rate than expected, entrepreneurs will postpone hiring new employees, affecting 4.9 hundred thousand new graduates. Meanwhile, the 2020 graduate and return worker employment

program under the Loan Act, which has a 12-month employment period, is coming to an end. It may affect approximately 1.4 hundred thousand workers in the project.

2. Impacts on the workers' quality of life Working hours were reduced for six consecutive quarters due to slow economic recovery. Furthermore, rising unemployment reflects the fact that labor income has continued to fall. While those who are unemployed as a result of COVID-19 are more likely to be long-term unemployed. Long periods of unemployment have an impact on income. Since the outbreak in 2020, many of the laid-off formal workers have become informal workers, a group that has not been protected and lacks social security.

3. Climate change mitigation will have an impact on Thai farmers' livelihoods. More than a third of the labor force in the country is employed in the agricultural sector. The agricultural sector absorbs excess labor from the non-agricultural sector, especially during an epidemic. It is predicted that rainfall will be higher than usual in 2021, which is a good sign for Thailand's agricultural sector. However, some areas may be at high risk of flooding. Farmers' risks from natural disasters can be mitigated in a timely manner if the government provides accurate warning signals in advance.

While household debt increased, credit quality improved. However, there is still a need to monitor because the proportion of loans outstanding for less than 3 months is still high.

Household debt was valued at 14.02 trillion baht in the fourth quarter of 2020, increased by 3.9 percent, compared to 4.0 percent in the previous quarter and accounted for 89.3 percent of GDP. Household debt continued to rise as a result of the economy's contraction, despite the fact that it was expanding at a slower rate. This reflects the fact that households are still wary of taking on debt. The ability of households to service their debt payments improved, but continued monitoring was required because the proportion of loans with terms of less than 3 months (special mention loans) remained high. Due to recent debt restructuring measures by financial institutions, the NPLs share of consumer loans to total loans was 2.84 percent in the fourth quarter of 2020, decreased from 2.91 percent in the previous quarter. Special mention credit, on the other hand, remained at a high level, accounting for 6.8 percent of total loans, increased from 6.8 percent in the previous quarter. This reflects some households' ability to service their debt payments and is more likely to become a bad debt.

Household debt trend in 2021: The household debt to GDP is expected to remain high in 2021. The economy has not yet recovered to pre-COVID-19 levels, and the labor market could be hit even harder. This will have an impact on labor income and cause households to have more liquidity issues. Low-income households, in particular, will be

cautious with their spending in 2021, especially the durable goods. As a result, demand for homes and automobiles has slowed. While credit card and personal consumption loans may see an increase in demand due to the liquidity issue as well as low-interest loans for citizens of government-owned financial institutions such as the Government Savings Bank. Therefore, These require appropriate debt restructuring measures, supervising credit granting based on income level, monitoring informal debt formation, particularly for low-income households, and promoting employment opportunities for households in order to earn income while maintaining the same level of consumption.

Although overall illness has decreased, there is still a need to monitor hand, foot, and mouth disease in young children.

In the first quarter of 2021, illnesses under surveillance diseases decreased by 65.4 percent, a decrease in almost all diseases. Patients with influenza decreased by 94.3 percent, dengue patients by 74.0 percent, and pneumonia patients by 41.4 percent. However, young children must still be monitored for hand, foot, and mouth disease as the number of patients has doubled. The COVID-19 pandemic, as well as poor dietary habits such as a lack of fruits and vegetables and a consumption of sweet, oily and salty foods, can have long-term health consequences, particularly among children and youth who behaved more risky than other groups.

Consumption of alcohol and tobacco decreased.

In the first quarter of 2021, consumption of alcohol and tobacco decreased by 2.8 percent, with alcohol consumption decreasing by 4.2 percent and tobacco consumption decreasing by 0.4 percent. Many electronic cigarettes, in particular, are still being sold illegally, and new products are constantly being developed. There is still a need to focus on public relations campaigns to raise ongoing awareness of the harmful effects of tobacco and alcohol, especially among young smokers who prefer electronic cigarettes, which could help to reduce the likelihood and severity of COVID-19 infection.

The total number of criminal cases is rising, particularly in narcotic cases. There is an urgent need to monitor technology crime that has developed recently.

The total criminal cases increased by 4.2 percent in the first quarter of 2021 compared to the same quarter in 2020, with narcotic cases increasing by 5.1 percent, life and sexual assault crimes increasing by 0.9 percent, and crime against property decreasing by 1.8 percent. Narcotic cases increased by 47.8 percent from the previous quarter, accounting for 46.4 percent of all drug cases, indicating that the drug problem is worsening. The drug abuser is vulnerable to hallucinations. It causes mood swings, aggression, and, in extreme cases, violence. As a result, the drug problem must be constantly and strictly

prevented and suppressed. To prevent drug abusers from easily obtaining drugs, production and drug dealing sites must be cleared. In addition, there is a need to monitor technology crime in which victims have lost a significant amount of money as a result of mobile phone transactions, online shopping, and online borrowing, or clicking foreign links or text messages and risk having stolen personal information used to commit a crime.

Road accidents increased, however, the number of fatalities decreased. During the Songkran Festival 2021, there were more accidents and deaths. The main cause was still the person's reckless driving or drunk driving.

There was a 17.9 percent increase in traffic accidents reported in the first quarter of 2021 compared to the same quarter the previous year. The number of injuries increased by 19.8 percent, but the number of deaths decreased by 2.3 percent. The accident was still caused by a short drive and exceeding the speed limit, 37.8 percent and 37.5 percent, respectively. Accidents increased 87.7 percent during Songkran 2021 compared to the same period in 2020, when the government had measures in place to control the outbreak. Deaths increased by 65.9 percent, or an average of 39.6 people per day or 1.65 person per hour, while injuries increased by 80.2 percent. Reducing accidents by instilling road users with road safety awareness and discipline to comply with traffic rules takes a lot of time. Therefore, there is a need to develop a system to create road safety to support the mitigation of accidents caused by road user behavior, such as (1) Road Safety for Safer Roads, (2) developing safe vehicles, and (3) Emergency medical services and Referral Trauma Care, as well as post-accident assistance measures to increase the chances of effective urgent treatment.

The number of complaints to the National Consumer Protection Board (NCPB) and the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) increased.

In the first quarter of 2021, the NCPB received 48.9 percent more complaints for goods and services than in the same period last year. The most frequently complained area was advertising, which has received the most cases in the past several quarters. The majority of these were exaggerated advertising issues, and some of them appeared to be repeat offenders. Part of this may be due to the fact that the penalties imposed by the relevant law are insufficient. As a result, the penalties may need to be increased. Alternatively, consider using criminal law to defraud the public because it is a severe punishment that cannot be compromised in order to increase fear and reduce recidivism. At the same time, complaints to the NBTC increased by 150.5 percent over the same period last year, with the majority of them relating to the standard and quality of service. Furthermore, there has been a recent increase in the number of loan applications. This will require filling out personal information for loan approval, as well as granting permission to access the

information over the phone, which is one of the reason that personal information could be leaked. Therefore, the relevant agencies must have strict regulatory measures in place as well as proactive measures to detect new forms of identity theft in order to prevent/minimize the damage as much as possible, including public relations to inform people about the legal nature of borrowing. People can initially protect themselves by carefully disclosing personal information, keeping an eye out for lending at unusually high interest rates or approving a loan that is too easy to obtain without conducting a financial background check.

Cashless Society in the context of Thailand

The change of payment technology led to more countries making cashless transactions and it is likely to continue to increase due to the recent digital financial behavior and innovations. On the one hand, it brings benefits to consumers, entrepreneurs and the government sector from the convenience of spending money, reduces transaction costs and banknotes/coin production costs, as well as the crime of holding cash. In addition, it helps reduce the spread of COVID-19 via touching. However, on the other hand, there are also some drawbacks associated with the cashless payment. For instance, it can cause the threat of losing the privacy of data and it may result in the careless spending behavior from the convenience and speed of the transaction. A cashless society has been explicitly impelling in Thailand since 2015 under the National Electronic Payment Infrastructure Development Strategic Plan (National e-Payment). Currently, the value of e-Payment transactions in Thailand is not very high. Being a cashless society requires the top 4 Ingredients (David Horton, 2020) as follows (1) *Culture and Adoption*: Thai consumer behavior is more widely accepting cashless innovation. Plus, the government measures that provide aids through applications have also accelerated the creation of *adoption*. (2) *Technology and Infrastructure* which requires an internet network that has extensive excess and is accessible to all groups of people, including having a variety of financial innovations which Thailand has potential. (3) *Government Support and Trust*: Thailand has a National e-Payment strategy to develop payment infrastructure. Meanwhile, financial institutions have developed systems to handle cyber risks and threats to increase the trust of users. Moreover, there is also the Personal Data Protection Act 2019 to protect the personal information. (4) *Usability & Ubiquity*: It shows that the simple registration process of applications like Promptpay leads to the more widespread usage.

However, there are still gaps or limitations in practice, such as low digital skills of Thai people especially the low income group and the elderly. This is reflected in the number of people who have to travel to register for government aids at the bank due to restrictions on access and usage of such technology. The transition to the digital economy may be a factor that aggravates the inequality problem and may also lead to fraudulent risk

behaviors and financial losses. Therefore, guidelines to promote and resolve such restrictions include *(1) The government sector should foster a more extensive access and quality broadband of internet network* especially in remote area. This might also include the support of devices and internet signals to the low-income group. *(2) Fostering financial and digital skills* especially vulnerable groups to keep up with technology and prevent loss from digital threats *(3) Comprehensively support and promote digital financial transaction system* specially retail stores which can lead to a widespread usage *(4) Provide an effective mechanism for monitoring and maintaining database and cybersecurity to keep up with technology changes.* *(5) The extended utilization of electronic financial transaction data,* for example, the use of data as filtering tools to help remaining people.

Cannabis : A new opportunity to be regulated duly

As a new opportunity for the economic crops, It is projected that in 2021 Thai medical cannabis market will be worth approximately 3,600-7,200 million baht. The legalization of cannabis allows some part of it to be used in commercial production which will raise more value on the product. However, there are some aspects to be considered. First of all, the proportion in using of cannabis in medical and commercial purpose is not specified clearly, including the amount of extracted cannabis as an ingredient in various products, especially food. Guidelines for preventing adolescent from reaching and raising awareness and understanding of the correct use of cannabis products are also need to be considered. Presently, the legalization of cannabis still needs more supportive approach in various aspects, for example; **regulating/determination of production and prices** to avoid possible effects on the production of medical products and in order to maximize the benefit to small entrepreneur and people, **regulating the optimum THC and CBD levels as a component of each product, addressing clear labels, setting the age range of users and buyers, as well as sharing of correct knowledge and understanding of the use of medical cannabis to the public.** Despite several advantages of cannabis and its possible economic value for the country in the future, to be beneficial to country and people the most, the highest priority must be given to the management of the entire supply chain properly. It should start from the permission of planting, processing, transport, distribution and cautious usage. These things must be controlled appropriately. There should also be an accurate explanation or a full understanding for people before consuming such as the advantages and drawbacks of cannabis, the right amount of consumption and imposing appropriate penalties for the excess use of cannabis extracts in consumer goods stated in the product.

Returning good kids to society: A Guide to Build Opportunity and Acceptance

The situation of juvenile delinquency is a significant problem affecting both the economic and social system of the country because children and youth are valuable resources. According to the Department of Juvenile Observation and Protection, it was found that In 2020, there were 19,470 cases of children prosecuted by juvenile detention center. 16,865 charges were children between the ages of 15 and 18. The oldest of the juvenile offenders was in the range of 17 years, with 6,527 cases. When considered by offense, it was found that most of them were drug offenses in the amount of 9,600 cases, accounting for 49.3 percent of all cases. It followed by other offenses such as the Road Traffic Act and the Gambling Act for the total of 4,140 cases, representing 21.3 percent. These problems remain crucial issues that needs to be addressed further. Furthermore, the rate of recidivism of children is still high. According to statistic number of children and youths released from the detention centers during 2017–2019, the recidivism rate was still high and tends to increase. In particular, the recidivism rate of children and youth after being released in one year, rose from 23.4 percent to 25.4 percent. **The underlying causes of offense** arrive from the environment around the child from both families and educational institutions, as well as career opportunities. When considering the juvenile offenders, the majority of them came from separate families which accounted for 65.4 percent. Meanwhile, it was found that most of the children and youth were not employed in 6,713 cases (34.5 percent). **Causes of recidivism:** When juvenile return to their original society, they are faced with situations that affect their psyche such as rejecting, distrusting, and blaming, which results in repeating their offenses. **The principle way to return good kids to society and to reduce recidivism rates** are: (1) **Establishing a good environment** through building understanding, creating positive attitudes in society, especially in the society around the children from families, communities, educational institutes and other organizations. (2) **Encouraging to enter the education system** or provide education in parallel with professional training. (3) **Promoting stable employment for children and youth** with support from the private sector, Social Enterprise with the aim of promoting the employment of juvenile who have previously failed, as well as promoting a new social impact partnership model for the prevention and sustainable solution of juvenile delinquency. (4) **Developing the consulting system** via the application to be able to provide timely consultation.

The article "The Development of the COVID-19 Vaccine in Thailand"

Although vaccination is a vital tool in epidemic prevention and control amid the COVID-19 epidemic, the domestic production of vaccines can produce only certain types. Thailand still has to rely on imported vaccines from abroad far more than 80 percent. In addition, the occurrence of the disease can result in a shortage of adequate and timely vaccination. The COVID-19 epidemic underscores the need for domestic vaccine

development/production to ensure that there will be adequate amounts of the vaccine available to protect people. Currently, the COVID-19 vaccine is being developed/produced by more than 80 pharmaceutical developers worldwide. As of January 22, 2021, there were 237 different types of vaccine in production, 173 of which are currently in animal trials, and 64 are currently in human studies. The COVID-19 vaccine can be classified into four types according to the production process: the mRNA vaccine, the Recombinant Viral Vector Vaccine, the Protein Subunit Vaccine, and the Dead type vaccine (Inactivated Vaccine).

For the development of the COVID-19 vaccine in Thailand, the supply chain of vaccine production includes (1) Development of an alternative laboratory-level vaccine (2) Experimental animal testing (3) Phase I of human test to study the safety and dosage (4) Phase II of human testing to verify the safety/efficacy (5) Phase III of human testing to test the effectiveness of infection prevention and follow up on adverse symptoms (6) Registration and approval of use (7) Vaccine Marketing and Reference Laboratory. In the past, Thailand has had a national vaccine policy and strategy since 2005. The National Vaccine Institute has established the National Vaccine Security Policy and Plan of 2020-2022 which consist of five strategies, namely, (1) System development and management of immunization work, (2) Promote and support research, development and production of vaccine, (3) Promote domestic vaccine industry, (4) Develop human potential and infrastructure and (5) Increase capacity of the organization. There are two directions of the COVID-19 vaccine production, (1) Domestic research and development/production of vaccines, partly with the international cooperation, such as the research and development of the mRNA Vaccine by the Vaccine Research Center from the Faculty of Medicine, Chulalongkorn University (Chula VRC) in association with the University of Pennsylvania; the research and development of DNA Vaccines by BioNet-Asia Co., Ltd. in collaboration with The University of Sydney, The University of Adelaide and Telethon Kids Institute in Perth; the research and development of Inactivated Vaccine by the Government Pharmaceutical Organization in collaboration with the Faculty of Tropical Medicine of Mahidol University, PATH Institute and The University of Texas at Austin; the research and development of Protein Subunit Vaccines by Baiyah Phytofarm Company Limited, the Faculty of Pharmaceutical Sciences of Chulalongkorn University and the Faculty of Science of Mahidol University; as well as the research and development of Virus-Like Particle (VLP) Vaccines by the Faculty of Medicine Siriraj Hospital of Mahidol University and the National Science and Technology Development Agency (NSTDA). (2) Transferring of the production technology from abroad like Siam Bioscience Co., Ltd. who has inherited the Viral Vector Vaccine production technology from AstraZeneca in collaboration with Oxford University.

However, Thailand still lacks of the modern infrastructure and essential knowledge for research, development and production of vaccines such as knowledge of vaccine

research from the upstream, standardized Animal Vaccine Testing Center, equipment/packaging materials related to vaccine research, development and production, the continuity in R&D and the development for Reference Laboratory. This crisis presents an opportunity and challenge for Thai vaccine research/production, as well as building capacity and readiness for new pandemic diseases in the future as following: (1) **Due to the foreign technology transfer does not meet the requirements and there are limitations for further development**, therefore, studies in every step of technology transfer should be promoted (Due Diligence Study) along with extending research/development on industrial vaccine production through a consortium of both government and private sectors. (2) **While the production cost of vaccine research/development is considerably high**, the country's budget is limited. This causes an inconsistency and insufficiency of support. Therefore, it is crucial to establish cooperation between the public and private sectors for academic exchange purpose, reducing redundancy of research/development, fostering the specialization of the institution, including support for the development/production of vaccines in the form of Public Private Partnership (PPP). (3) **Vaccine market, especially ASEAN countries**, by building cooperation for self-reliance on vaccines in the ASEAN region, both academically and manage to provide accessibility of the ASEAN community to quality and safe vaccines at a reasonable price.

Therefore, it is necessary to develop both science and technology together with highly skilled personnel and industrial production level to create vaccine security in Thailand. To achieve sustainable development and self-reliance, there must be a clear policy and a good management in order to mobilize resources and cooperation of all sectors, including international networks.

Office of National Economic and Social Development Council

May 24th, 2021

Key Social Indicators

Components	2019	2020	2019				2020				2021
	Year	Year	Q1	Q2	Q3	Q4	Year	Year	Q1	Q2	Q3
1. Employment 1/											
- Workforce (Thousands)	38,178	38,544	38,365	38,420	37,959	37,968	38,193	38,173	38,726	39,086	38,750
%YOY	-0.7	1.0	0.6	-0.2	-2.0	-1.1	-0.4	-0.6	2.0	2.9	1.5
- Employed Person (Thousands)	37,613	37,680	37,703	37,782	37,482	37,483	37,424	37,081	37,927	38,289	37,581
%YOY	-0.7	0.2	0.9	-0.3	-2.1	-1.1	-0.7	-1.9	1.2	2.2	0.4
- Unemployed Person (Thousands)	373	651	351	377	394	372	395	745	738	727	758
- Unemployment Rate (%)	0.98	1.69	0.92	0.98	1.04	0.98	1.03	1.95	1.90	1.86	1.96
- Underemployed Person (Thousands)	250	485	336	239	193	231	284	704	442	510	651
2. Household debt^{2/}											
- household debt value (Trillion baht)	13.49	14.02	12.97	13.09	13.25	13.49	13.50	13.59	13.78	14.02	N.A.
% YOY	5.1	3.9	6.3	5.8	5.6	5.1	4.1	3.9	4.0	3.9	N.A.
Ratio to GDP (percent)	79.8	89.3	78.4	78.4	78.8	79.8	80.2	83.8	86.6	89.3	N.A.
- NPL (Billion baht)	140.6	144.4	126.4	127.4	133.3	140.6	156.2	152.5	144.3	144.4	N.A.
% YOY	16.7	2.7	9.0	10.0	12.2	16.7	23.6	19.7	8.3	2.7	N.A.
% NPL to Total loan	2.90	2.84	2.75	2.74	2.81	2.90	3.23	3.12	2.91	2.84	N.A.
3. Health and Illness											
Number of patients under disease surveillance^{3/}											
- Measles	6,614 (19.0)	1,212 (-81.7)	2,068	1,585	1,533	1,428	746	146	194	126	104
- Meningococcal fever	25 (25)	12 (-52)	6	6	6	7	5	3	2	2	2
- Encephalitis	894 (20.0)	908 (1.6)	258	207	211	218	275	190	266	177	244
- Cholera	12 (140)	5 (-58.3)	6	4	1	1	0	1	2	2	0
- Hands, feet and mouth	67,355 (-3.8)	33,310 (-50.5)	9,260	12,954	35,839	9,302	5,512	1,153	5,003	21,642	12,440
- Dysentery	2,556 (-24.8)	2,234 (-12.6)	649	736	647	524	679	573	586	396	422
- Pneumonia	256,555 (-9.5)	196,403 (-23.4)	73,429	51,189	63,635	68,302	77,549	29,430	35,389	54,035	45,417
- Leptospirosis	2,170 (-14.6)	1,641 (-24.4)	463	493	722	492	269	334	526	512	227
- Dengue fever	131,157 (50.9)	72,130 (-45.0)	16,150	31,978	54,989	28,040	9,183	18,159	36,187	8,601	2,392
- Influenza	396,363 (116.2)	123,602 (-68.8)	133,975	61,464	108,786	92,138	99,365	4,957	8,293	10,987	5,687
- Rabies	3 (-80.0)	3 (-0.0)	0	2	0	1	0	2	1	0	0
Rate per 100,000 population of death with major chronic non-communicable diseases											
- High blood pressure	14.2 (8.4)	N.A.	No quarterly data available								
- Ischaemic heart disease	31.4 (-1.2)	N.A.									
- Cerebrovascular disease	53.0 (12.6)	N.A.									
- Diabetes	25.3 (15.9)	N.A.									
- Cancer and tumors	128.2 (4.2)	N.A.									
4. Safety of life and property^{4/}											
- Deaths from road accidents (cases)	7,303	7,147	2,422	2,177	1,899	2,187	2,054	1,456	1,784	2,009	2,007
- Crimes against person (cases)	16,640	14,585	4,353	4,493	3,988	3,800	3,882	3,592	3,616	3,514	3,916
- Property crimes (cases)	46,549	43,038	11,684	10,757	12,341	11,767	11,104	10,380	10,764	11,064	10,899
- Narcotics (cases)	367,237	311,455	86,291	94,196	97,520	91,230	91,899	81,522	70,901	67,494	96,599
5. Consumer Protection^{5/}											
5.1 Number of complaints (cases)											
- Contract/Property	4,017	3,188	1,170	1,050	1,018	779	528	776	1,091	865	983
- Goods and service	2,105	2,138	459	706	545	395	547	429	537	625	585
- Advertisement	7,191	6,810	726	3,452	1,705	1,328	949	2,525	1,758	1,578	1,811
- Law	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
- Direct sales and marketing	2,252	3,828	377	651	721	503	534	1,189	975	1,130	731
5.2 Hot line 1166 (cases)	47,996	55,551	11,759	11,579	13,127	11,531	15,258	13,737	13,278	13,278	10,749

Source: 1/ Labor force survey report, National Statistical Office, Ministry of Digital Economy and Society

2/ Bank of Thailand

3/ Bureau of Epidemiology, Department of Disease Control, Ministry of Health

4/ Criminal Record Information, Royal Thai Polic

5/ Office of the Consumer Protection Board, Office of the Prime Minister